

„Пут ветра“, Цао Венсјуен

Ово је прича о ветру, који је путовао са севера Кине ка југу. Његов пут је био дуг и занимљив. На почетку је јурио и фијукао. Носио је све пред собом. Травке су падале на земљу. Патке су уплашено квакале. Птицама је уништио гнезда. Људима је обарао и премештао ствари. Један дечак је пуштао змаја и много се обрадовао ветру. Међутим, није успео да задржи канап и змај му је одлетео. После тога, ветар је поломио шарене сунцобране девојкама које су шетале. Оне су плакале и сви су им се смејали.

Ветар је наставио да се игра и путује. У чамцу је видео девојчицу која је са мамом кренула у посету баки. Бацио је њен прелеп шешир у блато. Девојчица је плакала, а он је само одлепршао. Онда се одморио, па је одувао са дрвећа цветове трешње. Призор је био чудесан, али су гране остале пуне. Почео је да дува јаче када је стигао до ливаде, где су два дечака запалила ватру. Пламен је порастао и запалио жито. Људи су донели воду, али нису успели да га сачувају. Цела породица је плакала, а пас је цвилео. Кад је то видео, ветар је постао тужан. Желео је и он да плаче, али није имао суза. Отишао је до великог и тамног облака и почела је киша. Он је плакао, али то нико није знао.

После тога се променио. Поломио је гусарски брод, који је бежао од чамаца и неке гусаре је бацио у воду. Људи са чамаца су их стигли и све су их заробили. Ветар је био задовољан, па је радосно наставио пут. Чуо је како га отац и син дозивају. Одмах је покренуо ветрењаче и вода је почела да пада на земљу са пиринчем. Људи су били пресрећни. После тога је постао слабији. Једва је прикупио снагу да помери бродић и да спаси живот младићу који се враћао са пута око света. На крају је једном дечаку отворио књигу „Пут ветра“ и сетио се свега што је урадио и колико је био моћан.

Схватио сам да ветар чини добре и лоше ствари. Када бих ја био ветар, ја бих само помагао људима и природи.

